

opusdei.org

"Jumala odottaa maallikoilta pysyvää rakkauden vuoropuhelua"

Isä Fernando Ocariz vieraili Portugalissa lokakuun alussa. Julkaisemme suomeksi Ecclesia-lehden haastattelu Isälle.

20.2.2024

Teillä on ollut mahdollisuus kertoa, että tunnette olevanne Portugalissa kuin kotonanne. Miten näette Opus Dein tilanteen maassamme ja sen panoksen

kirkkoon ja Portugalin yhteiskuntaan?

Tunnen oloni kotoisaksi, koska olen käynyt Portugalissa monta kertaa – myös rukoilemassa Fatimassa – ja koska Opus Deissä on paljon portugalilaisia naisia ja miehiä. Opus Dei on ollut Portugalissa yli 75 vuotta, ja sen jäsenet yrittävät olla kirkossa ja yhteiskunnassa taikinan hapattajia. Missä mielessä? ei tuntien olevansa jotain erityistä, vaan eläen samaa elämää kuin muutkin, kiintymyksessä ja todellisessa yhteydessä Jeesukseen Kristukseen, Jumalan lapsiksi kastettujen tavoin.

Tämä on heidän kirkollinen kutsumuksensa. Tietenkin on tärkeää, että on maallikoita, jotka omistautuvat kirkolliseen sielunhoitoon kuuluviin toimintoihin ja palveluihin. Mutta suurimmalle osalle maallikoista tämä ei ole mahdollista eikä toivottavaa. Jumala

odottaa maallikoilta pysyvää rakkauden vuoropuhelua kodeissaan, avioliitossaan, lastenhoidossaan, taloudellisissa asioissaan, työpaikallaan, sitoutumisessaan yhteiskunnallisiin tai kulttuurisiin asioihin, urheilussa, harrastuksissa, taidemaailmassa, maailmassa jne. Se ei ole läheinen suhde Jumalaan ilman ulkoisia seurauksia, vaan sellainen, joka johtaa yhä enemmän samastumiseen Jeesukseen Kristukseen ja hänen laillaan itsensä antamiseen perheelleen, ystävilleen ja naapureilleen, työtovereilleen.

Kaksi kuukautta sitten isännöimme kansainvälistä maailman nuorisopäivää. Luuletteko, että se on ollut tilaisuus tehdä Opus Dein kaltaisia hengellisiä liikkeitä tunnetuksi ja luoda uusi evankelioiva like uusien sukupolvien keskuudessa?

Onnittelen portugalilaisia siitä, kuinka hyvin he ovat organisoineet kansainvälisen maailman nuorisopäivän. Paavin ja monien noista päivistä kokemuksensa jakaneiden tyytyväisyys osoittaa sen.

Meidän on varmasti arvostettava uutta sysäystä, jonka WYD tuo monille kirkon poluille, mukaan lukien Opus Dei. Mutta enemmän kuin se, WYD oli ennen kaikkea hetki, jolloin Jeesus Kristus oli läsnä erityisellä tavalla paljastaen sekä ystävälliset että vaativat kasvonsa.

Oli liikuttavaa nähdä Jeesus eukaristiassa, jota niin monet nuoret jumaloivat hiljaisuudessa Tejo-
puistossa. Oli myös vaikuttavaa nähdä niiden noin kymmenentuhannen nuoren kärsivälliset jonot, jotka halusivat saada katumuksen sakramentin Anteeksiannon puistossa.

Onko yhteistyö nuorten, erityisesti yliopisto-opiskelijoiden, kanssa edelleen etusijalla?

Ennen kuin sanon kyllä, haluan muistuttaa teitä siitä, että tärkeintä on tavoittaa kaikki, ei sulkea ketään pois. Jokainen ihminen on kallisarvoinen ja ainutlaatuinen Jumalan silmissä. Meidän täytyy kiirehtiä, kiirehtiä tyynesti, jotta emme jätä ketään ilman mahdollisuutta tuntea Jeesusta Kristusta rukoustemme, toimiemme ja vilpittömän ystävytemme avulla.

Sen lisäksi, että nuoret ovat omalta osaltaan kirkon nykyhetki, he ovat myös erityisellä tavalla sen tulevaisuus. Kaikilla historian merillä Jeesus kulkee jatkuvasti rannoilla etsien nuoria ihmiskalastajia: vaeltamaan hänen kanssansa ja lähettämään heidät kaikkeen maailmaan.

Useimmat nuoret tuntevat Jumalan vetovoiman avioliittokutsumuksessa, mutta jotkut kokevat, että Jumala vetää heidät yksinomaiseen suhteeseen naimatomana, avoimena kaikkien palvelemiseen. Yhdistämme usein selibaatin pappis- ja sääntökuntalaiseen elämään, eikä syyttä. On kuitenkin muistettava, että apostolien ajoista lähtien Jumala on kehottanut myös maallikkoelämään selibaatissa pelkästään kasteen pyhityksen perusteella.

Yliopisto-opiskelijoilla on lisäksi erityinen kutsu löytää tapoja sovittaa usko yhteen kulttuurin ja tieteen kanssa, jotta usko voi siten tehokkaasti vaikuttaa sosiaaliseen elämään.

Fernando Ocariz rukoilee Fatiman Neitsyt Marian edessä.

**Prelatuuri elää muutoksen hetkeä.
Tiedämme, että papiston
virastossa on alkanut**

valmistelutyö sääntökirjan muuttamiseksi Pyhälle Isälle. Kuinka koette nämä ajat?

Pyritään ottamaan Pyhän Isän näkemykset huomioon lapsen kuuliaisuudella ja haluten - kuten paavi Franciscus on muistuttanutkin-, että ne vahvistaisivat Opus Dein toiminnan olennaisia osia. Tätä pyysin nimenomaisesti useissa Opus Dein jäsenille osoitetuissa viesteissä: olemaan hyvin yhtenäinen, juuri tässä vilpittömässä kuuliaisuudessa, pyhän Josemarían ja hänen kahden ensimmäisen seuraajansa esimerkin mukaisesti. Pyhä Henki ohjaa Kirkkoa. Siksi nämäkin ovat aikoja elää rauhassa ja seesteisyydessä.

**Jotkut prelatuurin jäsenet
ilmaisivat tiedotusvälineissä ja
sosiaalisissa verkostoissa
kysymyksensä ja huolensa tästä**

asiasta ja voisimme sanoa, ettei aina niin rauhanomaiseenkaan sävyyn. Ymmärrättekö näitä mielenilmauksia, erityisesti niitä, joissa puhutaan hyökkäyksestä? Pelkäätekö, että jotkut käyttävät Opus Deitä ruokkiakseen paaviuden vastustamista?

On ymmärrettävää, että nousee kysymyksiä, epäilyjä ja huolia, myös tiettyjen julkistettujen, maailmallisten tulkintojen vuoksi, joiden mukaan olisi kyse vallan saamisesta tai menettämisestä: tässä ei kirkossa olisi mieltä.

Kirjoitin ensimmäisessä kirjeessäni Opus Dein prelaatina: Osa meidän tehtäväämme Jumalan poikien ja tyttären suuressa perheessä on lisätä kirkon uskovien ja sen mitä erilaisimpien ryhmien välistä arvonantoa. Lainasin erästä perustajamme lausetta: Meidän kristittyjen tärkein lähetystehtävä ja

uskon todistus on panostaa siihen, että kirkon sisällä vaikuttaisi aito lähimmäisenrakkauden ilmapiiri.

Tähän liittyen muistan välillä silloisen kardinaali Ratzingerin, jonka rakkaus ja uskollisuus kirkkoa ja paavia kohtaan ohitti tunteellisuuden, eräässä tilanteessa antaman esimerkin. Kirkon yhtenäisyyden kannalta kriittisellä hetkellä, jolloin jotkut vaaransivat sen yhtenäisyyden, kuulin hänen sanovan sydämensä pohjasta: "Kuinka he eivät huomaa, että ilman paavia he eivät ole mitään!"

Voiko maallikkojäsenten asema liikkeessä muuttua? Onko tälle erityiselle ammatilliselle kutsumukselle löydettävä oma teologis-kanoninen säännöstö kirkon sisällä?

Kirkossa ensisijassa on elämä, sitten normi. Tai kuten paavi Fransiskus

sanoo: todellisuus on suurempi kuin aate.

Jumala istutti sanoman Pyhän Jose Marian sydämeen. Minkä sanoman? Löytää uudelleen uskovien tavanmukaisen elämän ammatillisen kutsumuksen arvo: Jumala on uskonut ihmisille tehtävän rakentaa maailmaa, (perhe, naapurusto, edistys, taide, virkistys) Hänen lapsinansa Jeesuksessa Kristuksessa.

Perustamisen innoittamana tämä sanoma oli julistettava ja eletävä konkreettisesti hengessä instituution, Opus Dein, avulla. Ja tämä instituutio oli alusta alkaen ja ajan kuluessa lisääntyvän kehityksen myötä Jumalan kansan perhe, joka koostui naisista ja miehistä, maallikoista ja papeista, joilla oli kutsumuksen, opetuksen ja hengen ykseys. Lisäksi hiippakuntien ja seurakuntien työ, täydensi eikä

kilpaillut sääntökunnan kanssa ja uskovat pysyvät uskollisina niille. Siksi tämä todellisuus tulee edelle kanonista kehystä ja on Opus Dein olemisen syy.

Voiko tämä tilanne auttaa palauttamaan Pyhän Jose Marian ehdottaman alkuperäisen lähetystehtävän?

Ei ole kyse palauttamisesta, sillä mitään ei ole menetetty eikä vääristetty. Kyse on syventämisestä ja uskollisuudessa elämisen ponnistelun jatkamisesta. Tässä hengessä vastaamme Pyhän Isän kutsuun luottamuksella: pitää huolta Opus Dein tehtävästä siten, että osaisimme viedä sitä tulevaisuuteen samalla tuoreudella, kuin Pyhä Josemaria sen meille välitti. Toisin sanoen sitoudumme vielä enemmän "levittämään pyhyiden kutsua maailmaan työn pyhittämisen ja sosiaalisten ja

perhesidonnaisuuksien kautta" (motu proprio ad Charisma tuendum).

Viimeinen kysymykseni koskee piispainkokousta. Mitä panosta odotatte Opus Dein jäseniltä tähän prosessiin?

Ensimmäinen panos on rukous synodin puolesta ja rukouksella tarkoitan myös jokapäiväisten velvollisuuksien täyttämistä niin täydellisesti kuin mahdollista huomioiden henkilökohtaiset rajoitukset. Lisäksi useat Opus Dein jäsenet ovat osallistuneet synodin eri vaiheisiin erityisesti hiippakunta- ja kansallisella tasolla. Lisäksi yritetään ottaa huomioon paavin harras toive synodista:näyttää että kirkon eteenpäin vieminen ei ole vain piispojen, pappien ja sääntökuntalaisten asia, vaan jokaisen kastetun miehen ja naisen, kulkekaamme yhdessä! Jokaiselle

kuuluu evankelioinnin tehtävä ja henkilökohtainen pyhittyminen, omien rajallisten mahdollisuuksien mukaan.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/jumala-odottaa-maallikoilta-
pysyvaa-rakkauden-vuoropuhelua/](https://opusdei.org/fi-fi/article/jumala-odottaa-maallikoilta-pysyvaa-rakkauden-vuoropuhelua/)
(3.4.2026)